

РЕШЕНИЕ

№ 4076

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. Д.

при участието на секретаря ПЕТЯ Г. ДИМОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. Д. Административно наказателно дело № 20221110200895 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С наказателно постановление № СО-Т-Д-21-01-138/09.07.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, на Д. Д. К. е наложена „глоба“ в размер на 300 лева за извършено административно нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО), изразяващо се в това, че на 28.03.2021 г., около 12.40 часа, в гр. София, район „Средец“, в парк „Борисова градина“ до езерото „Ариана“, извършва търговия на открито, предлагайки за продажба варена и печена царевица, печени кестени и минерална вода, разположени върху два броя подвижни колички, захранени с газова бутилка, заемайки около 3 кв. м. терен публична общинска собственост – пешеходна зона, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „Средец“ към Столична община.

Срещу издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице Д. Д. К., в която са релевирани доводи за неговата неправилност. Изложено е, че АУАН е издаден от некомпетентно лице. В този смисъл се твърди, че в АУАН не е посочено вписаният свидетел дали е

такъв по установяване на нарушението или по съставяне на акта, поради което наличието само на един свидетел представлява съществено процесуално нарушение. Твърди се, че не е доказано, че жалбоподателят е извършвал търговска дейност, доколкото не е извършена и контролна покупка, като са релевирани доводи, че последният е осъществявал дейност за С.И.“ ЕООД по силата на сключен помежду им трудов договор. Твърди се, че е налице непълнота в обжалваното НП касателно описание на нарушението и на обстоятелствата при извършването му. Релевирани са доводи за маловажност на случая, поради което наказващият орган е следвало да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Претендират се направените разноси в хода на съдебното производство.

В представени писмени бележки процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата по релевираните в последната съобщения, като се иска присъждане на направените по делото разноси.

Процесуалният представител на въззиваемата страна оспорва жалбата, като твърди, че в хода на съдебното следствие е доказано нарушението, вината на извършителя, както и неговата самоличност. Изложено е, че административнонаказващият орган правилно е приложил материалния и процесуалния закон. С оглед на това, от съда се иска да потвърди атакуваното НП, като присъди разноси в полза на въззиваемата страна за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд счита, че процесната жалба е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съобщенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 07.01.2021 г. бил подписан трудов договор между С.И.“ ЕООД и Д. Д.

К., по силата на който последният бил назначен на длъжността „продавач-консултант“ в отдел „Търговия“ към дружеството с място на работа гр. София със задължения, посочени в длъжностна характеристика.

На 28.03.2021 г., около 12.40 часа, св. А. и А., служители на „Столичен инспекторат“ към Столична община, извършили проверка на мобилно съоръжение, находящо се в гр. София, парк „Борисова градина“ до езерото „Ариана“, от което се извършвала търговия на открито – продавали се варена и печена царевица от специализирани колички, печени кестени и минерална вода. Специализираните колички били разположени на около 3 кв. м. площ публична общинска собственост – пешеходна зона. Служителите на Столичен инспекторат установили Д. Д. К. като продавач от специализираните колички, като последният нямал разрешение за извършване на търговия на открито на посоченото място, издадено от кмета на район „Средец“ към Столична община.

С оглед на това бил съставен Констативен протокол № КП-21-0021051/28.03.2021 г.

За констатираното нарушение св. А. съставила АУАН № 21-01-138/28.03.2021 г. срещу Д. Д. К. за извършено административно нарушение по чл. 23 от НРУИТДТСО. При съставяне и връчване на АУАН Д. К. възразил, включително и писмено в акта, че работи за фирма, която извършва търговската дейност, поради което моли АУАН „да бъде прехвърлен на нея“.

Въз основа на съставения акт било издадено НП № СО-Т-Д-21-01-138/09.07.2021 г. от заместник-кмета на Столична община, с което за описаното в АУАН административно нарушение на Д. Д. К. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

НП било връчено на 17.12.2021 г. на Д. Д. К., който в законоустановения 7-дневен срок (на 23.12.2021 г.) подал жалба срещу последното, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелката А.; Констативен протокол № КП-21-0021051/28.03.2021 г.; трудов договор № 00023/07.01.2021 г. (л. 52-53 от делото); длъжностна характеристика (л. 55 от делото), справка ТРРЮЛНЦ (л. 62 от делото);

справка от Столична община, Район „Средец“; Заповед № СО-РД-09-567/20.06.2013 г. на кмета на Столична община и Заповед № РД-09-2027/29.11.2011 г. на кмета на Столична община.

При направения самостоятелен анализ на събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от приобщената доказателствена съвкупност. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаната по делото св. А., от които се установява, че при извършената проверка на 28.03.2021 г. на процесното място в „Борисовата градина“ пред езерото „Ариана“ е установила, че Д. Д. К. продава варена и печена царевица, печени кестени и минерална вода. Свидетелката е категорична, че е възприела клиенти, които са си купували от продаваните стоки, но не са се снабдили с фискален бон от извършените продажби, доколкото обектът не е разполагал с фискален апарат.

От показанията на св. Атанасова-Манкулова се установява обаче, че на място Д. Д. К. е заявил, че не той, а фирма, към която работи по трудов договор, осъществява търговска дейност на посоченото място. Това обстоятелство е било писмено потвърдено и от последния при отразяване на писмените възражения при връчване на АУАН. Нещо повече, от приложения по делото трудов договор № 00023/07.01.2021 г. се установява, че действително към датата на проверката Д. Д. К. е бил назначен на длъжността „продавач-консултант“ към С.И.“ ЕООД. Трудовият договор е бил регистриран и в НАП видно от приложеното на л. 13 от делото уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ. В този смисъл не са събрани доказателства относно обстоятелството кое лице реално е извършвало търговска дейност на процесната дата и място. Нелогично е твърдението на актосъставителя, че щом е заверено конкретно физическо лице да продава съответната стока, то именно същото се явява търговец по смисъла на закона, осъществяващ търговска дейност от проверявания обект. В случая именно административнонаказващият орган носи доказателствената тежест да установи фактите и обстоятелствата, обуславящи съставомерността на деянието и виновността на нарушителя. При положение, че още по време на извършване на проверката Д. К. е релевирал възражение, че работи за дружество, макар и да не е посочил същото, което осъществява търговската

дейност на проверения търговски обект, то наказващият орган е следвало да извърши проверка на посоченото обстоятелство съобразно задължението, вменено му с разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Като не е извършил надлежна проверка на спорните обстоятелства по случая, в частност кое физическо или юридическо лице осъществява търговска дейност на процесното място на 28.03.2021 г., административнонаказващият орган е издал незаконосъобразно НП. В този смисъл е и Решение № 5178 от 02.08.2022 г. по адм. дело № 4837/2022 г. по описа на АССГ, XXIII-ти касационен състав, което касае идентичен случай на настоящия относно извършвана продажба на стоки (варена царевица и минерална вода) от жалбоподателя К. в качеството си на работник на С.И.“ ЕООД в гр. София.

Настоящият съдебен състав кредитира и събраните писмени доказателства, приобщени към доказателствената съвкупност по делото по реда на чл. 283 НПК, като намира същите за пряко относими към предмета на доказване по настоящото дело.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

При извършване проверка за правилното приложение на процесуалния закон при съставяне на АУАН и НП, съдът констатира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да обуславят отмяна на НП. В този смисъл съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 4, вр. чл. 34, ал. 3 НРУИТДТСО за извършените нарушения по Глава Трета от НРУИТДТСО се съставят АУАН от служители на Столичен инспекторат към Столична община, каквато длъжност е заемала св. Атанасова-Манкулова към процесната дата съгласно приложената по делото длъжностна характеристика и справка от Столичен инспекторат. В този смисъл се явява неоснователно възражението на жалбоподателя, че процесният АУАН е издаден от некомпетентно лице, доколкото компетентността му произтича от разпоредбата на чл. 22, ал. 5 ЗМСМА, вр. чл. 35, ал. 1, т. 4, вр. чл. 34, ал. 3 НРУИТДТСО.

НП също е издадено от компетентно длъжностно лице, оправомощено по реда на чл. 35, ал. 3 НРУИТДТСО, вр. чл. 22, ал. 5 ЗМСМА и Заповед № РД-09-2027/29.11.2011 г. на кмета на Столична община, а именно заместник-

кмета на Столична община.

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени и при спазване на предвидените давностни срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, подписани са от съответните длъжностни лица и свидетели, като са връчени лично на жалбоподателя за запознаване със съдържанието им. Настоящият съдебен състав счита, че АУАН и НП са съставени при спазване изискванията на процесуалния закон, като съдържат всички реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН.

При проверка на атакуваното наказателно постановление относно правилното приложение на материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО), действаща към момента на извършване на деянието, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. В настоящия случай по несъмнен начин се установи, че жалбоподателят К. е осъществявал търговска дейност на процесното място, доколкото е продавал от специализирано съоръжение – колички, печена и варена царевица, печени кестени и минерална вода, като същевременно не е имал издадено разрешение за това от страна на кмета на Район „Средец“ към Столична община (съгласно приложена справка на л. 36-40 от делото). По делото обаче се събраха доказателства, че жалбоподателят е извършвал търговската дейност от името на трето лице – С.И.“ ЕООД, поради което не се явява административнонаказателно отговорно лице по смисъла на чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО. В този смисъл отговорност за извършеното нарушение е следвало да понесе дружеството, което реално е извършвало търговската дейност на процесното място, а не служителят на същото, който е изпълнявал служебните си задължения съгласно сключения трудов договор. В този смисъл наказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон, като неправилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателя К..

Предвид гореизложеното, подадената жалба се явява основателна, поради което атакуваното наказателно постановление следва да се отмени като незаконосъобразно и необосновано. Предвид неправилното санкциониране на

жалбоподателя за извършеното нарушение, не следва да се обсъждат останалите възражения, релевирани с процесната жалба.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН и предвид направеното изрично искане в хода на съдебните прения от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, в полза на последния следва да се присъдят направените разноси в хода на съдебното производство. От приложения на л. 58 от делото договор за правна защита и съдействие се установява, че Д. К. е заплатил на адв. Т. Г. сумата от 300 лева за осъщественото процесуално представителство по делото. С оглед на това, Столична община следва да бъде осъдена да заплати на Д. К. направените от него разноси в размер на 300 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-Т-Д-21-01-138/09.07.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на Д. Д. К. е наложена „глоба“ в размер на 300 лева за извършено административно нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. Д. К. с ЕГН ***** сумата от 300 (триста) лева, представляваща направени от последния разноси за адвокатско възнаграждение по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____